

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum inprimis malas, concernit

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

LXI.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122744)

la consilia agens; ubi videris hilaritatem iustorum, ob splendidam donorum distributionem, & tristitiam peccatorum, in tenebris tristissimis positorum. Quæ dices tunc in dolore cordis tui? Hei mihi, quod non abjeci hoc grave peccati onus, quam facilis adeo deponendi occasio ac ratio fuisset, sed grandem hunc malorum acervum attraxi! Hei mihi, quod maculas non abluerim, sed peccatis punctus ac insignitus sum! ô mala consilia, propter brevem ac temporariam peccati voluptatem in æternum suppliciiis torquebor: propter carnis illecebras in ignem æternum trador. Quod auctor libri de triplici habitaculo, in cælo omne bonum esse, in inferno omne malum, quo & malum morale pertinet, asseruit, id hac verborum sententiâ confirmat Irenæus, lib. V. adv. Hær. c. XXVII. **COMMUNIO DEI, VITA & LUMEN & FRUITIO eorum, quæ sunt apud eum, bonorum.** Quicumque autem abstulunt, secundum sententiam suam ab eo, his eam, quæ electa est ab ipsis, separationem inducit. Separatio autem DEI, mors, & separatio lucis, tenebræ, & separatio Dei, amissio omnium, quæ sunt apud DEUM, bonorum. Qui ergo per apostasiam amiserunt, quæ prædicta sunt, quippe desolati ab omnibus bonis, in omni pœnâ conversantur, Deo quidem principaliter non à semetipso eas puniente, prosequente autem eos pœnâ, quoniam sunt desolati ab omni bono. Cæteros suo loco allegavimus. Est autem veritatis argumentum, aliquid videri vel omnibus, vel pluribus, vel certè sapientioribus.

LXI. Huic tanto argumentorum agmini rectè subijcimus hostilem exercitum & quibus armis ille pugnet, ostendimus. Inter eas autem rationes, quibus propugnatur, damnatos in inferno, sive peccare non posse, sive actu non peccare, prima à Sacrarum Literarum auctoritate desumitur. Bonaventura igitur libro IV. sent. d. L. Q. I. urget locum Sapientiæ V. 8. Sap. 5. inquit, dicent intra se pœnitentiam agentes, &c. Constat quod illa est consideratio rationis deliberantis. Ergo videtur, quod velint se non peccasse. Locus integer hic est: *Videntes damnati turbabuntur timore gravi & stupefient propter salutem eorum inopinatam; dicentque apud seipso respicientes, dicent, inquam, gementes propter angustiam spiritus: hic erat, quem habebamus quondam ludibrio & communi probro, quomodo relatus est in filios Dei & in sanctis est fors illius. Planè erravimus à viâ veritatis, justitiæ luce non lucente nobis & sole justitiæ non exorto nobis. Ubi satis clarè innuitur, pœnitentiam acturos esse damnatos de improbis suis operibus &*
agni-

agnituros stultitiam suam, in quâ vixerunt. Jam verò pœnitentia saltem propositum cessandi à peccato, si non studendi iustitiæ includit. Et qui stoliditatem suam serio agnoscit, is, ne eidem amplius implicetur, studiosè adlaborat. Fieri igitur nequit, ut peccent damnati, quamdiu seriâ factorum suorum pœnitentiâ tanguntur. Id quod ulterius comprobatur ex eo, quod, si salutem salvatorum, quam norunt fide illos, quæ in bonis operibus viva & efficax fuerat, acquisivisse, cum infelicissimo, in quo vivunt, quemque incredulitate sibi & pessimis facinoribus contraxerunt, statu comparaturi sunt, non possint naturale iudicium defugere, stolidè se fecisse, quod tam brevi voluptate æternos cruciatus mercati fuerint, & quod neglexerint, tam facili viâ, licet injucundâ, ad perpetua & tanta gaudia grassari. Hæc autem pœnitentia est & seria de commissis criminibus contritio, quâ frendentes sibi ipsis irascuntur, quod rectâ viâ ad salutem hac in vitâ non tetenderint. Chrysoströmus, Serm. super i. Paral. XVII. Tom. I. opp. p. 644. *Dicturi sunt damnati in futuro: Quid nobis profuit superbia aut quid divitiarum jactantia contulit nobis? Imputabunt sibi in illâ vitâ, ubi jam non erit misericordia. Ecce, dicturi sunt, ij, quos habuimus in risu & quorum vitam estimabamus insaniam, quomodo computati sunt inter filios Dei & inter sanctos fors illorum est? gementes, stridentes, plangentes, in ipsâ regione, ubi jam non erit indulgentia, sed plenissima sententia.*

LXII. Progrediemur ordine recensendo Bonaventuræ argumenta. Alterum ergo ex Auctoritate fuit Augustini. Item August. in libro LXXXIII. questionum dicit: *Videmus ferissimas bestias dolore poenarum à maximis voluptatibus abstinere. Sed damnati non ardentius appetunt, quam bestia atroces & maximè cruciantur. Ergo eorum appetitus retrahitur & sic vellent se non peccasse.* Continetur in his Augustini verbis aliquod ex vi dolorum deductum argumentum, qui libidinosas carnis actiones, quales peccata sunt, restringunt & sufflamant; cum verò illud cum eo, quod sequitur, ita connexum sit, ut separari ab eo nequeat, differimus illustrationem ejusdem & Bonaventuram juvamus auctoritate aliorum Ecclesiæ Patrum, quorum verba in principio hujus disputationis à nobis adducta subinde comparent. Augustini illustris est locus; in Enchir. ad Laur. c. CXI. *Beatis voluntas, damnatis facultas non poterit ulla esse pec-*